

תת"ע 4134/07/13 - סמיר טלאקה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4134-07-13 מדינת ישראל נ' טלאקה
תיק חיצוני: 30210000318

מספר בקשה: 3

בפני	כב' סגן הנשיא, השופט דוד לנדסמן
מבקשים	סמיר טלאקה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה בשכרות כאשר בליטר אויר נשוף נמצאה כמות של 555 מק"ג אלכוהול.

ביום 10.2.15 שנקבע לדיון לא התייצב הנאשם או מי מטעמו, ועל כן נשפט בהיעדרו בהתאם להוראות סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי, בהתאם לכך הורשע המבקש ונגזר דינו לקנס בסך 2,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים, ופסילה על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים.

ב"כ המבקש טוען בבקשתו כי בשל טעות משרדית, סבר הוא בטעות כי הדיון נקבע ליום 10.3.15, ועל כן לא התייצב הנאשם ובא כוחו לדיון שהתקיים ביום 10.2.15.

ב"כ המבקש מצוין כי פעל רבות לקידום עניינו של המבקש בתיק כאשר הצדדים הופנו לגישור, והתקיימו מגעים בין התביעה וההגנה להסדר בתיק זה.

ב"כ המבקש מצוין כי הנאשם כופר בנהיגה בשכרות ובפיו טענות הגנה, ועל כן יהא זה ראוי להורות על ביטול פסק הדין שניתן בעניינו, בכדי למנוע עיוות דין למבקש.

מנגד, המאשימה בתגובתה מתנגדת לביטול פסק הדין, מאחר והיה למבקש יומו בבית המשפט והוא בחר שלא להתייצב, וכן בשל ההלכה כי טעות משרדית של ב"כ הנאשם אין בה טעם מספיק בכדי להורות על ביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

לאחר ששמעתי את הצדדים, אני קובע כי דין הבקשה להידחות.

אין בנימוקים שבבקשת המבקש טעם מספיק בכדי להורות על ביטול פסק הדין.

סעיף 240 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130 (ח) ו- (ט)."

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהיעדרו אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הנה כי כן, בהתאם להוראות החוק, בית המשפט רשאי לבטל פסק דין שניתן בהליך פלילי שלא בפני הנאשם משני טעמים חלופיים. הטעם האחד הוא סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון, וטעם שני אפשרי הוא בכדי למנוע עיוות דין, במיוחד כאשר מועלית טענת הגנה, לפיה הנאשם כלל לא עבר את העבירה, ולא היה במקום ביצוע העבירה.

לענין סעיף 130 לחסד"פ קובע בית המשפט העליון בפרשת "איטליא" (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא ואח' נ' מדינת ישראל) כדלהלן:

"אמות המידה המנחות את בית המשפט בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בסעיף 130 (ח) לחסד"פ. הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש תוצאה מאי ביטול פסק הדין. התנאים אינם מצטברים. יוצא, שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית המשפט בפניו, בית המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית המשפט את בקשתו..."

נחזור ונזכיר בהקשר זה, כי בשלב הדיון בבקשה הסתיים ההליך הפלילי, המבקש הורשע ודינו נגזר. על מנת לשכנע את בית המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק הדין, ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא, שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי התייצבותו לדיון. שכחה של מעוד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום לב, אינה יכולה להצדיק אי הופעה לדיון... יחד עם זאת, כאמור, גם בנסיבות אלה, אם מוכיח המבקש - וזו האפשרות השניה - שאי היעדרות לבקשתו עלולה לגרום עיוות דין, דין לבקשתו להתקבל. כך לדוגמא, אם לא התייצב נאשם למשפטו עקב שיכחה גרידא אולם מבקשתו עולה באופן חד משמעי כי בתאריך שבו מיוחסת לו עבירת תנועה כלל לא שהה בתוך גבולות המדינה, בנסיבות אלה, החלטה שלא לבטל את פסק הדין תגרום למבקש עיוות דין שכן אין כל ספק כי דיון ענייני באישום היה מוביל למסקנה שיש לזכותו"

הטעם העיקרי אותו מעלה ב"כ המבקש, הוא טעות משרדית ברישום מועד הדיון שנקבע בעניינו של המבקש. בהתאם להלכה הפסוקה בבית המשפט העליון, טעות משרדית אף אם היא טעות בתום לב, אינה עונה על דרישת סעיף 130 (ח) ל - חסד"פ, להראות סיבה מוצדקת לאי התייצבות.

זאת ועוד, מנימוקי המבקש בבקשתו, אין המדובר במקרה בו אם לא תינתן הזכות לנאשם להתחיל את המשפט מחדש ולנהל פרשת הגנה, ייגרם לו עיוות דין. טעם זה של עיוות דין שמור לאותם מקרים בהם הרשעת הנאשם בנסיבות אלו יוצרת עיוות דין של ממש, כמו שהיית הנאשם בחו"ל במועד ביצוע העבירה, וכיו"ב.

למבקש בתיק זה כאמור אין סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, וכמו כן כפירתו באשמה והעובדה כי בפיו טענות הגנה, לא מקימות חשש לעיוות דין.

בנוסף לכל האמור לעיל, אציין כי בתיק זה נשמעו 5 דיונים, בהם התיק נדחה שוב ושוב, ואף ניתן בעבר פסק דין בהעדר שבוטל לאחר מכן לבקשת הנאשם.

עוד להדגיש כי התיק היה קבוע להוכחות, עדי התביעה התייצבו והמתינו לשווא לבואם של הנאשם ו/או ב"כ הנאשם, ואף התובע עשה מאמצים, מעבר לנדרש, ליצור קשר עם ב"כ הנאשם.

אין אני סבור כי מוצדק "להחזיר" את העדים חזרה כדי להתחיל את המשפט מחדש.

אני מפנה ל- רע"פ 1446/14 אסדי נ. מ"י (פורם ב- נבו).

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק הדין.

גזר הדין והעונשים שקבעתי בו יישארו כפי שהם.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ה, 19 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.